

[Hendriksen.]

cher, jeg her har nævnt, bliver Medlemmer af Raadet. For Øjeblikket har Raadet netop saadanne Medlemmer, og jeg synes, det af Hensyn til Kontinuiteten i Arbejdet vil have sin Betydning, at man bibeholder disse Repræsentanter. Man kan jo nok kalde dem for Leverandørrepræsentanter, men der har dog stædse været Repræsentanter for disse Brancher i Raadet tidligere, og jeg synes, det er nødvendigt — naturligt er det i hvert Fald —, at der ogsaa i Fremtiden er en saadan Repræsentation.

Jeg skal i øvrigt under Hensyn til, at det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har bebudet, at han vil stille Forslag om at henvise Forslaget til Behandling i Udvalg, afholde mig fra yderligere Udtalelser. Saa kan vi jo diskutere Forslaget i Udvalget.

Gunnar Fog-Petersen: Det er ikke fremmende for et Lovforslags Gang gennem Rigsdagen, hvor Lovforslag ofte har vanskeligt nok ved at komme frem, at et Lovforslag, hvorom der er opnaaet Enighed mellem de 4 Partier, som har Afgørelsen i de to Ting, og tillige med Ministeren, paa ny ændres og sendes tilbage til det Ting, hvor det har faaet sin Hovedbehandling. Dette er imidlertid sket her. Man har ændret Sættelsen af Elektricitetsraadet — de øvrige Ændringer skal jeg ikke opholde mig ved — og indsat en Repræsentant for Fabrikkerne, for Installatørerne og for Landværkerne; i Stedet for har man saa ladet Oplandscentralerne og Jævnstrømsværkerne samt Landbrugsraadet miste deres Repræsentation. At man sætter en Repræsentant for Landværkerne i Stedet for Oplandscentralerne og Jævnstrømsværkerne, kan jeg billige, derimod maa jeg beklage, at der ikke i Raadet efter den Sættelse, der er foreslaaet her, bliver en Repræsentant for det store Landbrugserhverv, som jo har stor Interesse i de Spørgsmaal, der her omhandles. Lettest og rimeligst vilde det, forekommer det mig, være, om man opnaaede Enighed fra alle Sider derved, at Landbrugsraadet atter blev sat ind. Sagen skal nu til Behandling i et Udvalg, og dér vil vi faa Lejlighed til at prøve, om en saadan Enighed kan naas. Der er et gammelt Ord, der siger, at den klogeste giver efter. Jeg maa formode, at den klogeste i denne Forbindelse er Ministeren, thi ellers vilde han vel ikke sidde inde med sit betydelige Embede. Ud fra Sandheden i dette gamle Ord gaar jeg med fuld For-

trøstning til Forhandlingerne i det kommende Udvalg.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Den af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) til mig rettede Henstilling om at løse Spørgsmaalet ved at udvide det foreslaaede Elektricitetsraad til 14 Medlemmer og derved skaffe Plads til 1 af de 2 i Folketinget udgaaede Repræsentanter beklager jeg, at jeg ikke kan imødekomme. Jeg beder erindret, at den nuværende Elektricitetskommission kun tæller 5 Medlemmer, og jeg minder om, at den af Ministeriet nedsatte Kommission, paa hvis Arbejder og Undersøgelser det Forslag hvilede, som jeg i Fjor fremsatte her i Landstinget — et Forslag, hvorefter det paatænkte Elektricitetsraad vilde faa Beføjelser og Arbejdsomraade af betydelig større Rækkevidde end efter det nu foreliggende —, mente, at et Elektricitetsraad paa 11 Medlemmer vilde opfylde alle Krav til en rimelig Repræsentation. Ikke desto mindre forøgede man her i Landstinget, under hvis Behandling Raadets Beføjelser og Arbejdsomraade som før anført blev væsentlig forringet, Antallet af Raadets Medlemmer fra 11 til 13, idet man udskød Installatøren og Fabrikanten og satte 4 andre Repræsentanter ind. Jeg modsatte mig længe denne Udvidelse fra 11 til 13 Medlemmer, men tiltraadte den til sidst alligevel for at faa Lovforslaget vedtaget. Jeg betragter imidlertid stadig Raadet med dets 13 Medlemmer for at være for stort, for uhandleligt, og jeg kan derfor ikke gaa med til at sætte Antallet op. Jeg ser heller ikke, med hvilken Berettigelse man vil forlange det af mig, som skal arbejde med og administrere Loven, efter at Landstinget med mig i Fjor var endes om, at Antallet af Raadets Medlemmer skulde være 13.

Hertil kommer yderligere, at de nu foreliggende Vanskeligheder jo ikke er opstaaet paa min Foranledning. Det er ikke helt rigtigt, naar det 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) siger, at Ministeren krævede, at to Medlemmer skulde ud, for at to andre kunde komme ind; jeg har fastholdt min Opfattelse af, at Raadet ikke burde være paa mere end 13 Medlemmer, og naar man i Folketinget ønskede to bestemte Medlemmer ind, saa var der kun den Udvej, som Folketingsudvalget altsaa valgte, at sætte to Medlemmer ud. Jeg havde selv foreslaaet den Sættelse, som man vedtog, og man ved ogsaa, at der ved anden Be-